

ffib. Fordringerne paa 3 Maaneder er noget videregaaende end den, der fyldestgøres nu. Det Betænkelige for mig er imidlertid ikke de 3 Maaneder; thi tidligere forlangte man 1 Mar, og 3 Maaneder er altsaa en Lempelse; uei, det Betænkelige for mig er, at der staar i Forlaget, at han skal have „faret“ i 3 Maaneder med et Dampffib. Det er nemlig uklart, hvorledes han skal have faret; der fordres ikke, at han skal have faret som Styrmand, og i ringere Egenkab kan han ikke fare, og Meningen er vel altsaa kun, at han skal have været med som Passager; men dette forekommer mig ikke at være fyldestgjørende. Er Manden, som han skal være, vil han, naar han farer som Passager, naturligvis gjøre sig bekendt med, hvad der foregaar ombord; men er han ikke, som han skal være, er der Intet, som forhindrer ham i at sidde i Kabytten og spise og drikke i de 3 Maaneder, Farten varer, og det kan man dog ikke sætte Pris paa, at han skal. Jeg synes derfor ikke, at der naas noget Stort ved Forlaget; men jeg kan naturligvis heller ikke have noget Væsentligt imod det.

Carstensen: Allerede ved Sagens 1ste Behandling tilbød jeg mig i korte Træk at anføre de Grunde, hvorfor jeg ikke kunde samstemme med Slutningen af § 3. Jeg udtalte blandt Andet, at jeg ikke kunde anerkjende, at selv en dygtig Seilffibsfører var en fuldbaaren Dampffibsfører, naar han aldrig havde faret med Dampffib, og jeg tilspøede, at man kom ind paa en faldt Vei, naar man søgte hans manglende Dygtighed suppleret ved at stille Fordringer til Styrmanden. Jeg skal ikke vende tilbage til det Principstridige heri, men søge at gjøre Rede for, hvilken Betydning den Hjælp, man vil hente hos Styrmanden, faar i det praktiske Liv. For at komme paa det Reue hermed, maa man gjøre sig Forfjellen mellem Farten med Seilffib og med Dampffib klar. Det er en Kjendsgjerning, at Dampffibe ere dyrere at bygge og kostbarere at holde i Drift end Seilffibe, og desuagtet ser man Dag ud og Dag ind, at Dampffibe tage Brødet ud af Munden paa Seilffibe. Det ligger i, at Dampffibet indvinder i Tid, hvad det koster mer end Seilffibet i Penge; men netop igjennem Forbringen til Dampffibet, at det skal vinde Tid, er Forbringen om, at det skal vise Præcision, efterhaanden stegen mer og mer. Disse Skibe skulle ankomme paa en bestemt Dag, ja, naar de ere Passagerdampffibe, til en bestemt Time, og dette medfører, at Dampffibet maa tage ganske andre Hensyn end Seilffibet, at det maa tvinge sig frem i saadanne Tilfælde, hvor Seilffibet indtager en aftenende Stilling. Følgen heraf er atter, at Dampffibet ofte kommer i kritiske Forhold, der ere saa at sige ubesjendte for Seilffibet. Naar nu den mangelfulde Evne, der er en Følge af den mangelfulde Kjendskab til Dampffibsfarten, som

jeg maa antage vil gjøre sig gjældende hos den Skibsfører, der aldrig har faret med Dampffib, skal suppleres af en Undergivne, vil det først faae sin rette Betydning under kritiske Dieblikke. Som fremhævet af den ærede foregaaende Taler, vil han navnlig i kritiske Dieblikke have Brug for den Hjælp, som Lovforslaget her giver ham Anvisning paa. Men erindre vi nu, at Vagttjenesten ombord paa et Koffardiffib er fordelt imellem Kaptainen og Styrmanden saaledes, at den ene Vagt er Kaptainens og den anden Styrmandens, at altsaa Styrmanden har 12 Timers Vagt paa Broen i Døgnet foruden, hvad han har at passe med Hensyn til selve Skibet, Løbning o. s. v., er det indlysende, at der maa gribes ind i den Fristid, han bør have, naar han udenfor sine Vagter tillige skal være til Assistance for Kaptainen. Kritiske Forhold opstaa ikke altid med Et. Omstændighederne kunne være af den Bestaffenhed, at Kaptainen har en Følelse af, at han kan komme til at skulle afgjøre et vanskeligt Spørgsmaal, og naar Kaptainen saa vil støtte sig til Styrmanden, maa han forlange, at Styrmanden skal staa hos ham paa Broen, saa længe Omstændighederne ere af den Art, at han mener at trænge til hans Assistance. Det er saaledes indlysende, at han under mangfoldige Forhold maa komme til at tage den Smule Frihed fra Styrmanden, som denne ellers udelukkende kunde have at raade over til atter at samle Kræfter for at kunne varetage sin reglementerede Tjeneste. Dersom Kaptainen vil respektere sin Styrmands Frihed i den Grad, at han siger til sig selv: Lad ham kun blive liggende i Kjøen; naar jeg har Brug for ham, kan jeg jo altid kalde ham op, — saa vil det let kunne ske, at det Tilfælde indtræder, at Styrmanden skal ryge ud af Kjøen med et Dieblisks Barsel, maasse i en mørk Nat, og da skal give et Raad maasse i et Dieblisk, hvor det endog kunde være meget besværligt for den, der hele Tiden havde opholdt sig paa Broen og haft Tid til at funde sig, at vide, hvad der skulde gøres; derfor vil det Raad, som Kaptainen kan vente af Styrmanden, der lige er kommen ud af Kjøen, ikke blive til samme Gavn, som hvis det kom fra en Mand, der hele Tiden havde staaet ved hans Side. Kaptainen vil altsaa saare let være henvist til, for at undgaa dette, at udfilde sin Styrmands Kræfter saaledes, at Styrmanden, naar han skal hjælpe, meget ofte ikke vil kunne raade over sin fulde Landskraft. Man kan maasse indvende, at Kaptainen ogsaa tidt maa holde ud i 24 Timer i Træk eller i lige saa lang Tid som Styrmanden, og det er sandt; men paa den anden Side ligger det dog overordentlig langt mere i hans Magt at passe sit Snit til at faae sig nogle Dieblisks No og Svile, end det ligger i den Underordnedes Magt, da denne altid er afhængig af Føreren, og tillige maa man erindre, at medens Kaptainen kan forberede sig til sin anstrengende Reise ved at